

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 7 ноември 1995 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов

Иван Григоров

Милчо Костов

Пенчо Пенев

Цанко Хаджистойчев

Тодор Тодоров

Станислав Димитров

Александър Арабаджиев

Димитър Гочев

Георги Марков

при участието на секретар-протоколита Росица Топалова разгледа в закрито заседание на 7 ноември 1995 конституционно дело № 26/1995, докладвано от съдията Милчо Костов.

Делото е образувано на 26 октомври 1995 по искане на 50 народни представители. Конституционният съд е сезиран с искане;

а) на основание на чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията да даде задължително тълкуване на чл. 18 от Конституцията и

б) да обяви за противоконституционни разпоредбите на чл. 4, ал. 1, точки 6, 8 и 12 и на чл. 5, точки 3 и 7 от Закона за концесиите (ЗК). Предявено е и искането да бъде обявен за противоконституционен чл. 23, ал. 2, т. 3 ЗК.

Искането за тълкуване на чл. 18 от Конституцията се обосновава с необходимостта да се внесе яснота относно обектите на държавна собственост, за които се прилага режимът на концесиите. Предявителите на искането считат, че само обектите на изключителна държавна собственост по чл. 18, ал. 1, точки 1, 2 и 3 ЗК. Могат да се отстъпват като предмет на концесия на физически и юридически лица, Според предявеното искане само в тези рамки /чл. 4, ал. 1, точки 1, 2, 3 и 4/ може да се установява със закон държавен монопол и да се дава на частни физически и юридически лица разрешение за извършване на стопанска дейност /по чл. 2, ал. 1 ЗК/.

В искането е оспорена конституционносъобразността на чл. 4, ал. 1 точки 6, 8 и 12 ЗК и на чл. 5, точки 3 и 7 ЗК по същите съображения, които са изложени в защита на предложеното тълкуване на чл. 18 от Конституцията.

Народните представители оспорват и конституционносъобразността на разпоредбата на чл. 23, ал. 2, т. 3 ЗК, тъй като тази норма засяга според искателите неприкосновеността на придобити имуществени права и тяхното наследяване (в противоречие с чл. 17, ал. 1 и чл. 19, ал. 2 на Конституцията).

Конституционният съд обсъди и прецени искането като допустимо и в двете му части: постановяване на задължително тълкуване на чл. 18 от Конституцията и оспорване на конституционносъобразността на чл. 4, ал. 1 точки 1, 2, 3 и 4 ЗК, чл. 5, т. 3 и 7 ЗК и на чл. 23, ал. 2, т. 3 от същия закон.

Искателите са субектно легитимирани да сезират Конституционния съд (чл. 150, ал. 1 от Конституцията).

Въз основа на гореизложеното Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на 50 народни представители за задължително тълкуване на чл. 18 от Конституцията и за

обявяване на противоконституционност, на чл. 4, ал. 1, точки 6, 8 и 12 ЗК, на чл. 5, точки 3 и 7 ЗК. и на чл. 23, ал. 2, т. 3 ЗК.

Конституира като заинтересувани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, Министерството на транспорта, Комитета по енергетика, Комитета по пощите и далекосъобщенията и Комитета по геология и минерални ресурси.

В 14-дневен срок страните да представят писмени становища и доказателства.

Приема като доказателства заверени преписи от стенографските протоколи на парламентарните комисии и на пленарните заседания, на които е обсъден и приет Законът за концесиите.

Преписи от това определение и от предявеното искане да се изпратят на страните по делото.

Препис от определението на Конституционния съд да се връчи на народния представител Светослав Лучников, които в 14-дневен срок може да представи допълнителни пояснения.

Председател: Асен Манов